

Introduction

1. Facing Assyria Chronicles II 32:1-20
2. Michah's message Michah 3:9-12, Jeremiah 26:17-19
3. The Walls Zechariah 2:5-9, Nechemiah 1:1-4
4. Jerusalem Talmud, Megilah 1:1

ר' סימון בשם רבי יהושע בן לוי חלקו כבוד לארץ ישראל שהיתה חריבה באותן הימים ותלו אותה מימות יהושע בן נון.
Rabbi Simon cited Rabbi Yehoshua ben Levi: They honoured Israel, which was in ruins at that time, and they linked it to the time of Yehoshua ben Nun.

22:1-3 The state of the city

5. Midrash, Eichah Rabbah, Petichta 24

רבי יוחנן פתח (ישעיה כ"ב) "משא גיא חזיון" גיא שכל החוזים מתנבאים עליה. גיא שכל החוזים עומדים ממנה, דאמר ר' יוחנן כל נביא שלא נתפרש שם עירו ירושלמי היה. 'גיא חזיון' שהשליכו דברי חוזים לארץ.

Rabbi Yochanan began: "The *masa* of the valley of prophecy" – the valley about which all of the prophets prophesy. [And] the valley from which all prophets arise, as Rabbi Yochanan said, "If a prophet's city is not named, he is from Jerusalem." "The valley of prophecy" which cast the words of the prophets to the ground.

6. Don Isaac Abarbanel to Yeshayah 22:1

מה לך מהגבורה והחריצות והנדבה והצדקה שנעלה זכרונו במקום הזה בתוך האומות האלה אשר זכרתי, כי אינך ראוי להיות נזכר במקומם ובמעמדם, אחרי שאין לך גבורת אנשים ולא ממדותיהם הטובים, והוא אמרו "מה לך איפה", רוצה לומר במקום הזה ובתוך הגבורים האלה, מאחר שעלית כולך לגגות כדרך הנשים שתעלו לגגות לראות את החיילות הבאים.

What do you have of the might and energy and generosity and righteousness, such that we should mention you here among these nations I have mentioned? You are unworthy to be mentioned among them and with them. You lack the might of men and their good traits. "What is for you here", meaning in this place, among these mighty ones, now that you have all ascended to the rooves like women ascending to the rooves to watch the invading forces.

7. Malbim to Yeshayah 22:1

תחלה רואה איך בתחלת המצור עלו כולם על הגגות להלחם משם, ומתמה על זאת, כי דרך הגבורים לצאת להלחם בשער לא לעלות על הגגות, שזאת לא יעשו רק הנשים והחלשים...

First he saw how, at the start of the siege, all of them ascended to the rooves to fight from there, and he expressed shock at this, for warriors go out to fight at the gate, not ascending to the rooves, which only women and the weak do...

8. Talmud, Taanit 29a

משחרב הבית בראשונה נתקבצו כיתות כיתות של פרחי כהונה ומפתחות ההיכל בידן ועלו לגג ההיכל ואמרו לפניו רבש"ע הואיל ולא זכינו להיות גזברין נאמנים יהיו מפתחות מסורות לך וזרקום כלפי מעלה ויצתה כעין פיסת יד וקיבלתן מהם והם קפצו ונפלו לתוך האור.

When the first Beit haMikdash was destroyed, groups of young kohanim gathered, holding the keys of the Sanctuary. They ascended to the roof of the Sanctuary and said before Him, "Master of the Universe! Since we have not merited to be faithful appointees, let the keys be given to You!" They threw them heavenward, and a sort of hand emerged and accepted [the keys] from them. They jumped and fell into the flames.

9. Don Isaac Abarbanel to Yeshayah 22:2-3

שירושלם לענין השמחות וגילות ורקודים והמיות והמוניות לאכול ולשתות ולשמוח היתה מלאה מזה... ולא היה כן לענין המלחמה, והוא אמרו "חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה"... וספר מגנות השרים והקצינים באומרו "כל קציניך נדדו יחדו מקשת הוסרו", רוצה לומר שהקצינים שבהם שהיה מוטל עליהם יותר להחזיק המלחמה, המה נדדו וברחו בראשונה, לא אחד מהם בלבד אבל כולם... וחכמים ז"ל דרשו באיכה רבתי (פתי' כד) "מרחוק ברחו" מפני שהרחיקו עצמם מלשמוע דברי תורה לכן ברחו, והיא סבה אמתית, והפירוש דרך דרש.

For Jerusalem was full of joy and dancing and noise and groups eating, drinking and rejoicing... But it was not thus for war, so that he said, "Your corpses are not corpses of the sword, and not the dead of war"... And he told of the disgrace of the nobles and officers, saying, "All of your officers strayed together, were removed by the bow," meaning that their officers, who should have fought the war, strayed and fled first. Not only one, but all of them... And the Sages taught in Eichah Rabbah, "'They fled from afar' – because they distanced themselves from learning Torah, they fled." This is the true cause, if the commentary is *derush*.

22:4-7 The enemy invades

10. Midrash, Eichah Rabbah, Petichta 24

בשלשה מקומות בקשו מלאכי השרת לומר שירה לפני הקב"ה ולא הניחן, ואלו הן, בדור המבול ובים ובחורבן בית המקדש. בדור המבול מה כתיב (בראשית ו') "ויאמר ד' לא ידון [=ירון] רוחי באדם לעולם," בים כתיב (שמות י"ד) "ולא קרב זה אל זה כל הלילה", ובחורבן בית המקדש כתיב (ישעיה כ"ב) "על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני."

In three places, the ministering *malachim* sought to sing before Gd, and Gd did not let them: At the Flood, the Sea, and the destruction of the Beit haMikdash...

11. Malbim to Yeshayah 22:5

"ישוע אל ההר" - פנו לישועה אל ההר להשגב בהר ציון, והניחו את האויב להשחית החומה:

"And *shua* to the mountain" – They turned to the mountain for salvation, to be protected on Mount Zion, and they let the enemy destroy the wall.

22:8-11 Now you attempt to defend the city

12. The census of houses To contribute materials; to demolish; to provide soldiers

13. Temple Shields Kings I 10:16-17

14. Midrash, Eichah Rabbah, Petichta 24

ולא כבר עשה חזקיהו כן? הלא כתיב "ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה וגו'!" אלא חזקיהו בד' אלקי ישראל בטח (מלכים ב' יח:ה) אבל אתם לא הבטחתם.

And didn't Chizkiyahu do thus already? See Chronicles II 32! But Chizkiyahu "trusted Hashem, Gd of Israel (Kings II 18:5)", but you did not trust.

22:12-14 Condemnation

15. Talmud, Chagigah 5b

ומי איכא בכיה קמיה הקב"ה? והאמר רב פפא אין עציבות לפני הקב"ה שנאמר "הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקמו!" לא קשיא: הא בבתי גואי, הא בבתי בראי. ובבתי בראי לא? והא כתיב "ויקרא ד' אלקים צבקות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק!" שאני חרבן בית המקדש דאפילו מלאכי שלום בכו, שנאמר "הן אַרְאֵלִם צַעְקוּ חֲצָה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מֵרַיְבֵינּוּ. (ישעיה לג:ז)"

16. Talmud, Taanit 11a

בזמן שהצבור שרוי בצער אל יאמר אדם "אלך לביתי ואוכל ואשתה ושלום עליך נפשי," ואם עושה כן עליו הכתוב אומר "והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות," מה כתיב בתריה "ונגלה באזני ד' צבקות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון."

17. Talmud, Yoma 86a

מי שיש חילול ד' בידו אין לו כח בתשובה לתלות ולא ביום הכפורים לכפר ולא ביסורין למרק, אלא כולן תולין ומיתה ממרקת שנאמר "ונגלה באזני ד' צבקות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון."

18. Shulchan Aruch Yoreh Deah 180:6

גדידה ושריטה על מת, אסור, אפילו שלא בפני המת. (ועל צער אחר, שרי) (ב"י מפ"י הטור).